

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2018, declarate de avocatul Sergiu Musteață și inculpata

Adjighirei Ludmila XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 25.07.2016 – 19.07.2018,
instanța de apel: 14.09.2018 – 22.11.2018,
instanța de recurs: 21.05.2019 – 26.06.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 iulie 2018, Adjighirei Ludmila a fost condamnată în baza:

art. 42, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal (pe episodul în care figurează partea vătămată Revenco A.) la 2 ani închisoare;

art. 192 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Ursachi D.) la 1 an închisoare;

art. 192 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Garabajiu L.) la 1 an închisoare;

art. 192 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Enachi V.) la 1 an închisoare;

art. 192 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Botnari N.) la 1 an închisoare;

art. 192 alin. (1) Cod penal (în care figurează partea vătămată Popescu O.) la 1 an închisoare;

art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (în care figurează partea vătămată Crețu E.) la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare și gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani;

art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (în care figurează partea vătămată Uzun V.) la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare și gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare și gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea* parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02.12.2016, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare și gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, începând din 19.07.2018, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv din 27.05.2014-29.05.2014, 23.03.2015-20.06.2015, 05.11.2016- 02.12.2016, arest la domiciliu din 20.06.2015-18.10.2015.

De la inculpat s-a încasat prejudiciul material în beneficiul lui Uzun V. - 8000 lei, Revenco A. - 4000 lei, Botnari N. - 2500 lei, Crețu E. - 7800 lei, Ursachi D. - 2500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Adjighirei Ludmila, la 04 aprilie 2016, prin înșelăciune și abuz de încredere, aflându-se în apartamentul nr. 47 din str. XXXXXX, XXXXXX, sub pretextul folosirii pe o perioadă determinată, ilicit a dobândit un laptop de model „Acer Aspire”, la preț de 8000 lei de la Uzun V., cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Tot, ea acționând de comun acord cu o altă persoană în privința căruia cauza este disjunsă în dosar separat, la 23 iunie 2016, aflându-se în apartamentul nr. 47 din XXXXXX XXX, XXXXXX, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, unde creându-și condiții speciale și asigurându-se că nu este văzută de alte persoane din imediata apropiere, iar dacă va fi văzută să nu fie percepute acțiunile sale ca o sustragere, prin acces liber, pe ascuns, a sustras un frigider de model „Beco”, la preț de 4000 lei, cauzând părții vătămate Revenco Angela un prejudiciu material considerabil.

Tot ea, în perioada de timp 26-27 aprilie 2016, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând cu intenție directă, prevăzând urmările prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, s-a deplasat la sediul magazinului SRL „Juval-M” din XXXXXX, XX,

XXXXXX, unde prezentându-se ca fiind Crețu E. și folosind buletinul de identitate al acesteia, a încheiat un contract de prestare a serviciilor publice DW 25858966 cu compania S.A „Orange” prin care a procurat în credit telefonul mobil de model „Samsung J1-2016” la prețul de 3600 lei, și o tabletă de model „Huawei Media Pad TI 10” la prețul de 4200 lei, după ce cu bunurile însușite, a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând victimei SRL „Easy credit” un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 7800 lei.

Tot ea, la 23 iunie 2016, aproximativ la ora 11.00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în microbuzul cu numărul de rută 184, care se deplasa pe itinerarul bd. Dimitrie Cantemir - str. Ismail, mun. Chișinău, profitând de neatenția minorei Ursachi Elizabet, a sustras pe ascuns din geanta acesteia, pe care o ținea pe umăr, un telefon mobil de model „Lenovo A806”, cu număr de IMEI 864785022327515, în care se afla numărul SIM 069045003, la preț de 2500 lei, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot ea, la 28 iunie 2016, aproximativ la orele 18.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se deplasa în microbuzul de pe ruta 129, pe itinerarul str. S. Lazo, mun. Chișinău, pe ascuns a sustras din buzunarul genții lui Enachi V., un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J2”, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 3700 lei.

Tot ea, la 05 iulie 2016, în intervalul de timp 13.00-14.00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în timp ce partea vătămată Garabajiu L. se deplasa cu maxi-taxi nr. 121, pe str. Mihai Viteazu până la str. Kiev, mun. Chișinău, folosindu-se de neatenția acesteia, i-a sustras din geantă un telefon mobil de model „Samsung A3”, de culoare albă, în care se afla cartela SIM cu nr. 069303914, cu prețul de 4400 lei, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot ea, la 08 iulie 2016, în perioada de timp 15.00-17.20, aflându-se în microbuzul de pe ruta nr. 171, pe traseul din str. Muncești 45, mun. Chișinău, până la stația Gara Feroviară din str. Gagarin 5/2, mun. Chișinău, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având scop de profit, pe ascuns a sustras din geanta lui Popescu Oxana un portmoneu la preț de 80 lei, în care se aflau bani în sumă de 500 lei, un lăncișor confecționat din metal, de culoare galbenă, asemănător cu aurul, cu masa de 2,0 gr, în sumă de 2000 lei, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 2580 lei.

Tot ea, la 15 iulie 2016, în perioada de timp 20.10-20.20, aflându-se în microbuzul de pe ruta nr. 185, de la intersecția str. Tighina cu str. București, până la str. Arborilor 21, mun. Chișinău, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având scop de profit, pe ascuns a sustras din geanta lui Mereanu I., un portmoneu la preț de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 650 lei, un card de memorie cu capacitatea de 16 GB, buletinul de identitate, polița de asigurare medicală și permisul de ședere, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1450 lei.

Tot ea, la 25 iulie 2016, în jurul orei 22.30, aflându-se în microbuzul ce circula pe ruta 166, în timp ce se deplasa pe bd. Renașterii, mun. Chișinău, în regiunea Circului de Stat, folosindu-se de neatenția lui Botnari N., din geanta acesteia i-a sustras telefonul mobil de model „Lenovo S 660” IMEI 863336022707073, în care era inserată cartela SIM cu nr. 079970810, după ce a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială, în sumă totală de 2000 lei.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina, declarând că nu a comis faptele imputate.

Totodată, vina ei este integral dovedită prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată, inclusiv cele de mai jos.

Pe episodul din 04 aprilie 2016 în care figurează partea Uzun V.:

partea vătămată Uzun V. a declarat că au locuit împreună cu inculpata la aceeași gazdă. Într-o dimineața urma să plece la serviciu și inculpata l-a rugat să-i împrumute laptopul, deoarece avea nevoie de internet pentru a discuta pe skype, invocând că are careva probleme de familie. A rugat prietenul lui să îi dea laptopul și apoi să îl ia înapoi după două ore. Seara, inculpata s-a apropiat de el la serviciu și i-a spus că îi va restitui laptopul a doua zi, din cauza că l-a uitat la un cunoscut în mașină. Peste câteva zile a încercat să afle ce s-a întâmplat, unse este laptopul. Inculpata i-a comunicat că a uitat laptopul în mașina unui prieten, iar prietenul este plecat în deplasare, după care dânsa evita contactul cu el. Timp de o săptămână tot a încercat să contacteze cu inculpata, iar peste o săptămână și două zile inculpata a plecat pur și simplu de la gazdă cu soțul, lăsând cheile, iar încercările lui de a o contacta au rămas fără succes.

Pe episodul din 04 aprilie 2016 în care figurează partea vătămată Revenco A.:

partea vătămată Revenco A. a explicat că inculpata și soțul ei au închiriat de la ea o odaie. Au stat în chirie două luni, au achitat totul. În altă odaie stăteau și alte persoane, doi băieți de la care a fost sustras un laptop. A fost telefonată de tinerii care locuiau în cealaltă cameră, care i-au comunicat că Adjighirei nu sunt acasă și din casă a dispărut laptopul lor și frigiderul, care costă 4000 lei. A pers la poliție și a scris cerere. Ulterior a fost sunată de Adjighirei A. și i-a spus că îi va cumpăra frigider nou și să își retragă cererea, însă acesta a dispărut apoi și nu i-a mai cumpărat frigider și nu i-a restituit suma de 4000 lei, care este una considerabilă.

Pe episodul din 26-27 aprilie 2016 în care figurează partea vătămată Crețu E.:

partea vătămată Crețu E. a relatat că se întorcea cu troleibuzul acasă. Dorind să achite călătoria, a observat, că nu este portmoneul în geantă. În portmoneu erau buletinul de identitate, bani, un lanț de aur. La poliție nu s-a adresat. Când era peste hotare, a fost telefonată de mama, care i-a comunicat că vin scrisori acasă să achite careva datorii pentru un telefon contractat în credit. Revenind în țară, a mers la poliție să scrie cerere și la magazin pentru a lua copiile contractelor pentru telefon. Prețul contractelor era de 7800 de lei care era constituit dintr-un telefon și o tabletă. Nu a achitat suma dată. Până la moment au fost încheiate și alte contracte, fiind folosit buletinul ei de identitate. Referitor la contractul cu „Easy credit”, aceștia au acționat-o în judecată și avocatul a fost în ședință la Strășeni, au decis ca să achite aproximativ

7000 lei. Pentru dosarul respectiv a avut cheltuieli de 5000 lei pentru serviciile avocatului. Acțiunea civilă o susține deplin.

Pe episodul din 23 iunie 2016 în care figurează partea vătămată Ursachi D.:

partea vătămată Ursachi D. a declarat că fiica Ursachi E. se întorcea cu rutiera 184, în care i-a fost sustras din geantă telefonul. Venind acasă, a descris persona care i-a sustras telefonul, a spus că era o fată cu părul întunecat, mai înaltă ca ea, de aproximativ 1,70 cm. S-au deplasat la sectorul de poliție Râșcani împreună cu fiica, inspectorii au întrebat-o tot ce s-a întâmplat și i-au arătat fotografiile cine putea să comită infracțiunea dată. Din pozele date fiica a spus că o cunoște pe Adjighirei L.

Pe episodul din 28 iunie 2016, în care figurează partea vătămată Enachi V.:

partea vătămată Enachi V. a declarat că a urcat în rutieră la intersecția bd. G. Vieru cu str. Romană. A coborât la str. 31 August și a dorit să vadă cât este ora, însă a depistat că telefonul nu este. A înțeles că acesta i-a fost furat. A doua zi a depus o cerere la poliție. Peste trei luni, a fost sunată de la poliție și i s-a restituit telefonul, care a fost depistat în lombard.

Procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.09.2016, conform cărui de la Rusu V. a fost ridicat telefonul mobil de model Samsung Galaxy J2.

Pe episodul din 05 iulie 2016, în care figurează partea vătămată Garabajiu L.:

partea vătămată Garabajiu L. a relatat că se deplasa cu rutiera nr. 121, în care a urcat și inculpata, care era cu părul strâns, avea ochelari de soare, era îmbrăcată în pantaloni de culoare închisă, avea un ghiozdan în spate și tot o privea. S-a dat într-o parte și inculpata la fel s-a dat după ea. Rutiera a stopat la piața „Alioșina” și când a pornit, inculpata a solicitat șoferului să oprească și repede a coborât din rutieră. Când a coborât vizavi de stația Soiuz, a observat că telefonul lipsea. A mers la sectorul de poliție unde a scris o plângere. La poliție ea a descris-o, apoi i-au arătat poze și a declarat, că una foarte bine seamănă cu doamna respectivă. Telefonul nu a fost restituit. Telefonul era de model Samsung Galaxy A3 2016 și costa 300 euro.

Procesul verbal de autodenunțare din 24.08.2016, prin care Adjighirei L. recunoaște că a urcat în rutiera nr. 121, care se deplasa spre sectorul Ciocana. Se afla pe partea stângă de la o fată, care avea pe umărul stâng o geantă. Folosind neatenția fetei, i-a deschis fermoarul de la geantă și a scos telefonul, după ce a ieșit din rutieră, vizavi de piața Alioșina. Telefonul era de model „Samsung A3”, pe care s-a obligat să-l întoarcă până pe data de 25.08.2016. Se căiește în cele comise.

Autodenunțul lui Adjighirei L. din 05.09.2016, prin care recunoaște sustragerea telefonului de la Garabajiu L.

Pe episodul din 08 iulie 2016, în care figurează partea vătămată Popescu O.:

partea vătămată Popescu O. a declarat că a urcat din str. Muncești 45, în rutiera 175 sau 171. Geanta ei personală era în spate. Inculpata era cu un băiat, lângă ea și i-a spus șoferului să oprească imediat, au coborât foarte repede. Ea a coborât la gară și a depistat că nu este portmoneul, mergând direct la poliție. În portmoneu avea aproximativ 500 lei, un lăncișor din aur, care i-a fost restituit, iar banii și portmoneul nu. La poliție i-au fost prezentate anumite persoane în poze, în care a recunoscut inculpata.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.07.2016, prin care Popescu O. a recunoscut după fotografie persoana sub nr. 2, care s-a dovedit a fi Adjighirei L.

Procesul-verbal de ridicare din 12.07.2016, prin care de la Adjighirei L. s-a ridicat un lăntișor de aur.

Ordonanța de ridicare din 12.07.2016, prin care de la Adjighirei L. s-a ridicat un lanț confecționat din metal, de culoare galbenă, asemănător cu aurul, cu lungimea de 52 cm.

Pe episodul din 15 iulie 2016, în care figurează partea vătămată Mireanu I.:

partea vătămată Mereanu I. a declarat că se afla în microbuzul nr. 185. Când a coborât, a depistat lipsa portmoneul în care erau 700 lei și actele. În rutieră a simțit o persoană în spatele ei, îmbrăcată în haine bărbătești, cu chipiu în cap. A mers la poliție. Apoi a fost contactată de o doamnă care i-a găsit portmoneul în care erau actele. La sectorul de poliție i s-a prezentat o listă de poze și a ajuns la concluzia că este inculpata cea care i-a sustras portmoneul.

Procesul-verbal de ridicare din 22.07.2016, prin care de la partea vătămată Mereanu I. s-a ridicat un portmoneu la preț de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 650 lei, un card de memorie cu capacitatea de 16 GB, buletinul de identitate, polița de asigurare medicală și permisul de ședere.

Declarațiile date de Adjighirei L. în calitate de bănuită și învinuită, prin care recunoaște vinovăția și dorește să se împace cu partea vătămată.

Pe episodul din 25 iulie 2016, în care figurează partea vătămată Botnari N.:

partea vătămată Botnari N. a declarat că, așteptând microbuzul nr. 166, a observat inculpata cu o altă persoană de gen masculin care au coborât din rutieră, din partea opusă, au traversat strada și așteptau o altă rutieră. Ambii au urcat în aceeași rutieră, dânsa s-a așezat, iar persoanele date tot acest timp stăteau la ieșirea din microbuz. Când s-a ridicat să iasă din rutieră, a pus telefonul în geantă, a închis geanta. După ce a coborât din rutieră, a depistat lipsa telefonului. Peste două zile a depus cerere la poliție, unde i s-a arătat fotografia a mai multor persoane și e a recunoscut-o pe inculpată. Telefonul era de model "Lenovo S660" și valoarea aproximativ 2000 lei.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căruia Botnari N. i-a recunoscut pe Șișcov A. și Adjighirei L.

Autodenunțul lui Adjighirei L., consemnat de ea, prin care recunoaște vinovăția.

Așadar, starea de fapt a fost reținută pe baza declarațiilor părții vătămate Uzun V., ale martorilor Chișca I. și Climenco V. și această faptă pentru care inculpata a fost trimisă în judecată există și a fost săvârșită de aceasta.

Probele în cumul, confirmă incontestabil că inculpata a comis escrocheria, iar versiunea invocată de aceasta este unică, pe când probele demonstrează contrariul.

Însăși, martorul Climenco V., audiat în instanță, a declarat că Adjighirei L. i-a adus laptopul pentru vânzare și nu soțul acesteia. Ultimul a încercat să răscumpere laptopul, însă era la vândut la a treia persoană. Pe când, proprietarului de laptop – Uzun V., dânsa i-a declarat că laptopul l-a scos din apartament și l-a uitat în

automobilul unor cunoscuți, care nu sunt în oraș, iar ulterior au plecat de la gazdă și nu răspundea la telefon.

Nu au fost reținute în favoarea inculpatei nici declarațiile martorului Rudei D., audiat la demersul apărării, precum că în acea zi s-au întâlnit cu inculpata, ultima a fixat întâlnire, le-a comunicat că trebuie să se întâlnească cu o altă persoană, problema era într-un laptop, care l-a sustras o altă persoană dar este învinuită ea.

Or, însăși martorul cu ocazia audierii în instanța de judecată, a menționat, că le-a părut stranie întâlnirea propusă de către inculpată, iar din cele ce au discutat a fost una fără sens. În acest aspect, inculpata s-a folosit de relațiile cu martorul care era colaborator de poliție, pentru a-și asigura un alibi.

Pe episodul din 23 aprilie 2016, privind sustragere pe ascuns, din apartamentul. 47 din XXXXXX XXX, XXXXXX pe care îl închiriau, a frigiderului, de la Revenco A., starea de fapt a fost stabilită pe baza probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești și anume prin declarațiile părții vătămate Revenco A., care a declarat că soții Adjighirei închiriau o odaie în ap. 47 din XXXXXX XXX XXXXX, au plecat fără să aducă la cunoștință și în rezultat a dispărut și frigiderul, iar tinerii care locuiau împreună cu aceștia în a doua odaie, i-au declarat că soții Adjighirei au motivat că frigiderul s-a defectat.

În instanță, inculpata nu a recunoscut fapta respectivă, declarând că anume Adjighirei A. a scos frigiderul din apartament, iar ei i-a spus că acesta s-a defectat. Dar, acțiunile care au urmat confirmă, că acesta a fost sustras, deoarece Adjighirei L. împreună cu soțul au plecat din apartament fără să înștiințeze proprietarul. În caz, că se considera nevinovată, precum susține, urma să declare stăpânului că acesta a fost evacuat de către soțul ei pentru a fi reparat și nu l-a mai restituit. Mai mult, după cum susține inculpata pentru reparație ea a încercat să obțină bani și de la ceilalți chiriași. Nu poate fi reținut argumentul inculpatului, că ea de una singură nu putea să scoată frigiderul, or aceasta este învinuită că a comis infracțiunea împreună cu Adjighirei A., în privința ultimului cauza penală este disjunctă într-un proces aparte.

Probele date în cumul confirmă incontestabil că inculpata împreună cu soțul, au locuit la gazdă în apartamentul sus menționat, au plecat fără să anunțe locatarul, iar împreună cu ei a dispărut și frigiderul, iar episodul analizat, confirmă că a dispărut și laptopul altui chiriaș.

Acționând în acest mod, inculpata a prevăzut rezultatul faptei și a urmărit producerea lui prin săvârșirea acelei fapte infracționale, reținându-se sub aspect subiectiv ca forma a vinovăției - intenția directă.

Pe episodul din 26-27 aprilie 2016, partea vătămată a fost recunoscută Crețu E., deoarece într-un final aceasta a achitat creditul pentru bunurile procurate de către inculpata Adjighirei L., credit Iuval-M, de la Easy credit un telefon mobil Samsung J1-2016 și o tabletă Huawei Media Pad,

Partea vătămată Crețu E. a declarat că la începutul lunii aprilie 2016, în troleibuz i-a fost sustras portmoneul din geantă, în care era și buletinul de identitate al acesteia. Pe faptul dat nu a sesizat organele de poliție, iar ulterior acasă îi veneau scrisori cu privire la achitarea a careva sume, pentru procurarea unor bunuri în credit. Ulterior, a aflat că cineva s-a folosit de buletinul ei de identitate și a contractat în

credit un telefon și o tabletă, a fost acționată în instanța de judecată și ea a achitat creditul în favoarea companiei creditare.

Din probatoriul administrat și anume din declarațiile martorilor Naclițchii N. și Zvignunov A., angajați ai companiei „Orange” de la care au fost procurate în credit bunurile, rezultă că anume inculpata s-a prezentat la sediul companiei și a procurat în credit un telefon mobil de model Samsung J1-2016 și o tabletă Huawei Media Pad, aceștia au identificat că inculpata este autorul infracțiunii, în cadrul acțiunii procesuale din faza de urmărire penală - recunoașterea după fotografie.

Din fotocopiile buletinului de identitate, anexate la materialele cauzei penale, pe numele lui Crețu E., poza din aceasta seamănă cu inculpata, de aceea nu a trezit careva dubii nici angajaților companiei contactate.

Alegația inculpatei cu referire la declarația martorului că persoana care a procurat bunurile avea careva defecte locomotorii în vorbire, ceea ce la ea nu este prezent, nu confirmă că inculpata nu a comis infracțiunea și nu probează nici faptul că, în realitate, persista acest defect.

Din coroborarea tuturor probelor administrate în cauză s-a concluzionat fără dubiu că fapta pentru care a fost trimis în judecată inculpata există, fiind săvârșită cu vinovăție.

În ceea ce privește atitudinea subiectivă a inculpatei în momentul săvârșirii actelor materiale subscrise infracțiunii de escrocherie, fapta inculpatei, relevă intenția directă întrucât aceasta a prevăzut și a urmărit producerea unei pagube în patrimoniul părții civile.

Pe episoadele din 23 iunie 2016 de la partea vătămată Ursachi D., 28 iunie 2016 de la partea vătămată Enachi V., 05 iulie 2016 de la partea vătămată Garabajiu L., 08 iulie 2016 de la partea vătămată Popescu O., 15 iulie 2016 de la partea vătămată Mireanu I., 25 iulie 2016 de la partea vătămată Botnari N., din probatoriul supra administrat s-a stabilit că inculpata este autorul infracțiunilor incriminate.

Părțile vătămate Garabajiu L., Popescu O., Mireanu I., în cadrul urmăririi penale și martorul Ursachi E. cu ocazia audierii în instanța de judecată, precum și în cadrul acțiunilor din faza de urmărire penală, au confirmat că în transportul public, în data și momentul în care se deplasau, se afla și inculpata, care într-un mod sau altul era alături. Predomină în descrierea părților vătămate, că aceasta era îmbrăcată în haine bărbătești și purta chipiu. Au memorizat-o prin acțiunile acesteia, care concentra atenția asupra părților vătămate, spontan și în grabă cobora din transportul public. La părțile vătămate menționate nu a apărut nici un dubiu cu referire la recunoașterea inculpatei care s-a aflat cu ele în acel moment în transportul public și a sustras bunurile.

Pe episoadele privind sustragerea telefoanelor mobile de la părțile vătămate Enachi V., Ursachi D., Garabajiu L., a portmoneului de la Mireanu I., Botnari N., fiind audită în calitate de bănuț, Adjighirei L. a recunoscut integral vinovăția și a intenționat încheierea unor tranzacții de împăcare cu părțile vătămate, iar în cazul părții vătămate Garabajiu L., inculpata a sesizat singură organul de urmărire penală prin autodenunț.

În cazul sustragerii portmoneului de la partea vătămată Popescu O., de la inculpată s-a ridicat lăntișorul din aur ce aparține părții vătămate.

Prin urmare, instanța cu referire la argumentul inculpatei, că în cadrul urmăririi penale a recunoscut vinovăția pe capetele de acuzare în pungășie, la rugămintea concubinului Șișcov A., deoarece la acel moment consuma droguri și era dependentă de acesta, și în starea în care se afla era gata să facă tot ce acesta îi cerea, iar declarațiile de recunoaștere a vinovăției le expunea în scris după cum indicau colaboratorii de poliție, a apreciat-o critic, deoarece precum a fost expusă în scris poziția inculpatei în faza de urmărire penală, descrise evenimentele, putea să emane doar de la o persoană care a comis aceste fapte.

Concomitent a fost apreciată critic poziția inculpatei de nerecunoaștere a vinei, fiind una de apărare și în scop de eschivare de la răspundere penală, reținându-se la caz drept veridice și care confirmă vinovăția inculpatei declarațiile date în faza de urmărire penală în calitate de bănuită.

Referitor la alegațiile inculpatei în ce privește contestarea acțiunilor procesuale de recunoaștere a persoanelor după fotografie de către părțile vătămate, precum că la această acțiune a fost prezentată doar poza ei, nu s-a găsit suport probatoriu în cadrul cercetării judecătorești și careva efecte ale nulității acestor acțiuni procesuale nu au fost stabilite.

La fel, a fost respins și argumentul inculpatei cu referire la declarațiile unor părți vătămate, precum că în momentul sustragerii bunurilor în transportul public, inculpata era însoțită și de un bărbat, acesta nu poate fi reținut în favoarea nevinovăției ei, deoarece pe aceste episoade inculpata a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunilor în faza de urmărire penală, iar într-un caz s-a autodenunțat.

Sub aspectul pedepsei, instanța a reținut criteriile de individualizare prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gradul de pericol social al faptelor săvârșite, care se califică ca ușoare, mai puțin grave și grave, de persoana inculpatei, care anterior a fost judecată pentru infracțiuni de sustragere și escrocherie, de faptul că aceasta nu a sesizat gravitatea faptelor comise și nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, nu s-a reintegrat în societate, nu a exprimat regret, iar neconsecutivitatea între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în faza de judecare, confirmă intenția de a duce în eroare instanța de judecată, pentru a se eschiva de răspundere penală pentru faptele comise, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, concluzionând că pedeapsa cu închisoarea va fi în măsură să asigure reeducarea inculpatei și exercitarea unui control ce vine să prevină antrenarea sa viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, alte sancțiuni nonprivative de libertate nefiind suficiente, chiar dacă inculpata a avut o conduită bună anterior și pe parcursul cercetărilor.

3. Inculpata a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pe art. 190 alin. (2) Cod penal să fie achitată din lipsă de probe, iar pe art. 192 alin. (1) Cod penal, să fie încetat procesul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Recurenta a indicat că instanța nu a apreciat corect probele administrate.

3.1. A declarat apel și avocatul Sergiu Mustață, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpata să fie achitată pe învinuirile de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c), 190 alin. (2) lit. c) și 42, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpată, pe

episodul părții vătămate Uzun V. - că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, iar pe art. 192 alin. (1) Cod penal să fie liberată de răspundere penală, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Apelantul a invocat că pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu s-a stabilit că inculpata a însușit laptopul părții vătămate Uzun Valeriu, acesta a fost luat de alte persoane, iar inculpata a încercat restituirea acestuia proprietarului.

Pe capătul de acuzare în baza art. 42, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, adică sustragerea bunului de la Revenco A., lipsesc probe ce ar proba faptul că anume inculpata a comis fapta dată.

Incorect instanța a constatat că persoana ce ar fi sustras prin înșelăciune bunuri de la SRL „Juval-M” ar fi inculpata. Instanța indică la partea vătămată Crețu E., deși acuzatorul de stat a modificat învinuirea, indicând că inculpata ar fi însușit bunurile SRL „Juval-M”.

Se pretinde că inculpata ar fi semnat la momentul procurării în credit a unui telefon și a unei tablete, însă nu există nici o concluzie a unui expert că semnătura respectivă de pe actele întocmite ar aparține inculpatei, iar declarațiile martorului Zvigunov A. nu au fost consemnate corect.

Cât privește acuzațiile de comitere a pungășiilor, nu există nicio probă concludentă că anume inculpata este persoana ce a comis infracțiunile, iar chiar în cazul constatării vinovăției, instanța urma a înceta aceste procese în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2018, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal, în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, pe episoadele părților vătămate Garabajiu L., Ursachi D., Enachi V., Botnari N., Popescu O. și Mereanu I., a fost încetat, pe motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

Adjighirei Ludmila a fost condamnată pe episodul părții vătămate Crețu E., în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 1 ani închisoare și pe episodul părții vătămate Uzun V. în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Dispozițiile sentinței privind condamnarea lui Adjighirei Ludmila în baza art. 42, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, au fost menținute.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea* parțială a pedepsei aplicate potrivit sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 02.12.2016, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități de răspundere în domeniul administrării bunurilor materiale pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femeii, începând din 22.11.2018, cu includerea duratei reținerii, arestării la domiciliu și arestării preventive din 27.05.2014-29.05.2014, 23.03.2015-18.10.2015 și din 15.11.2016-22.11.2018.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiind descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatei, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor constatate pe episoadele în care sunt constituite în calitate de părți vătămate Crețu E. și Uzun V, cât și pe celelalte episoade constatate de prima instanță, s-a dovedit conform probatoriului administrat în cadrul procesului penal.

Totodată, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor constatate de instanța de apel pe epizoadele în care sunt constituite în calitate de părți vătămate Crețu E. și Uzun V. cât și pe celelalte episoade constatate de prima instanță, se dovedește conform probatoriului administrat în cadrul procesului penal și anume:

a) pe episodul din 04 aprilie 2016 ce vizează partea vătămată Uzun V.: - declarațiile părții vătămate Uzun V.; - declarațiile martorului Chișca I.; - declarațiile martorului Climenco V.; - procesul - verbal de confruntare între bănuții Adjighirei L. și Adjighirei A., procesul-verbal de confruntare între bănuita Adjighirei L. și Climenco V.;

b) pe episodul din 04 aprilie 2016 ce vizează partea vătămată Revenco A.: - declarațiile părții vătămate Revenco A.;

c) pe episodul din 26-27 aprilie ce vizează partea vătămată Crețu E. - declarațiile părții vătămate Crețu E.; - declarațiile martorului Zvignov A.; - declarațiile martorului Naclițchii N.; - procesul-verbal de examinare din 02.12.2016; - procesul-verbal de ridicare din 06.12.2016; - procesul-verbal de examinare din 06.12.2016; - procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 12.12.2016;

d) pe episodul din 23 iunie 2016 ce vizează partea vătămată Ursachi D.: - declarațiile părții vătămate Ursache D.; - declarațiile martorului Uraschi E.;

e) pe episodul din 28 iunie 2016 ce vizează partea vătămată Enachi V.: - declarațiile părții vătămate Enachi V.; - procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.09.2016 din care rezultă că, de la Rusu V. i-a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J2”;

f) pe episodul din 05 iulie 2016 ce vizează partea vătămată Garabajiu L.: - declarațiile părții vătămate Garabajiu L., procesul-verbal de autodenunțare din 24.08.2016 prin care Adjighirei L. recunoaște comiterea infracțiunii și anume la începutul lunii iulie 2016 aproximativ la orele 14.00, aflându-se în str. Mihai Viteazul, a urcat în rutiera nr. 121, care se deplasa spre sectorul Ciocana. Pe drum în rutieră, se afla pe partea stângă de la o fată, care avea pe umărul stâng o geantă. Folosindu-se de neatenția fetei, i-a deschis fermoarul de la geantă și a scos telefonul, după ce a ieșit din rutieră, vizavi de piața Alioșina. Telefonul era de model „Samsung A3”, pe care s-a obligat să-l întoarcă până pe data de 25.08.2016, căindu-se sincer de cele comise; - autodenunțul lui Adjighirei L. din 05.09.2016 prin care Adjighirei L. recunoaște sustragerea telefonului de la Garabajiu L.;

g) pe episodul din 08 iulie 2016 ce vizează partea vătămată Popescu O.: - declarațiile părții vătămate Popescu O.; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei

după fotografie din 11.07.2016, prin care partea vătămată, după fotografie a recunoscut persoana sub nr. 2, care s-a dovedit a fi Adjighirei L.; - procesul-verbal de examinare a obiectelor din 13.07.2016, prin care s-a examinat lanțul confecționat din metal, de culoare galbenă, asemănător cu aurul, cu lungimea de 52 cm.;

h) pe episodul din 15 iulie 2016 ce vizează partea vătămată Mireanu I.: - declarațiile părții vătămate Mireanu I. a; - procesul-verbal de ridicare din 22.07.2016, prin care de la partea vătămată s-a ridicat un portmoneu la preț de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 650 lei, un card de memorie cu capacitatea de 16 GB, buletinul de identitate, polița de asigurare medicală și permisul de ședere; - declarațiile lui Adjighirei L. făcute în cadrul audierii sale în calitate de bănuită și învinuită prin care recunoaște vinovăția în săvârșirea faptei respective și dorește să se împace cu partea vătămată;

i) pe episodul din 25 iulie 2016 ce vizează partea vătămată Botnari N.: - declarațiile părții vătămate Botnari N.; - procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie în cadrul căruia Botnari N. i-a recunoscut pe Șișcov A. și Adjighirei L.; - autodenunțul lui Adjighirei L., consemnat prin care recunoaște vinovăția pe episodul respectiv, declarațiile martorului Șișcov A.; - declarațiile martorului Adjighirei A.

Astfel, instanța a conchis că probele relevate sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu Codul de procedură penală.

Totodată, a reținut că prin rechizitoriu, inculpata este învinuită pe episoadele de escrocherie că, având scopul dobândirii ilegale de bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, în timpul și circumstanțele indicate, a însușit de la partea vătămată Uzun Valeriu un bun în valoare de 8 000 lei și de la partea vătămată Crețu E. bunuri în valoare totală în sumă de 7800 lei, ce au fost calificate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Potrivit Legii penale, ce acționa la momentul comiterii infracțiunii, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal avea următoarea redacție: „, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții considerabile.”

Prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, art. 190 alin. (1) Cod penal a fost modificat, având următorul cuprins: „, Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.”

Din analiza conținutului normei penale prevăzute la art.190 Cod penal, până și după modificările operate prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, lit. c) din alin. (2) a fost abrogată, iar indicele calificativ „daune considerabile” se cuprinde în alin. (1).

Prin infracțiunile de escrocherie pe cele două episoade, inculpata a cauzat daune considerabile în mărimile, care, raportate la prevederile art. 190 Cod penal

modificat prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018, constituie infracțiunea prevăzută la articolul 190 alin. (1) Cod penal.

Art. 10 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează că legea penală care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Urmare a efectului retroactiv asupra situației stabilite în cauză, pe episoadele ce vizează părțile vătămate Uzun V. și Crețu E. acțiunile inculpatei urmează a fi reîncadrate din art. 190 alin. (2) lit. c) și 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la art. 190 alin. (1) și 190 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate în apeluri, ce vizează achitarea inculpatei de sub învinuirile în săvârșirea infracțiunilor incriminate au fost apreciate ca fiind nefondate, deoarece urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu au fost constatate încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, starea de fapt stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art.394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatei, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele apărării.

Versiunea inculpatei nu are acoperire probatorie, se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunilor imputate nu echivalează cu achitarea inculpatei, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acesteia la săvârșirea infracțiunilor imputate.

În context, instanța a considerat corect soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatei în baza art. 42, 186 alin. (2) Cod penal, aceasta fiind în limitele legii, acordându-se deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, și ținându-se cont și de persoana acesteia, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, așa că just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

În ce privește pedeapsa penală pentru săvârșirea infracțiunilor în baza art.190 alin. (1) și 190 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se clasifică ca fiind mai puțin grave, de motivul acestora, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, precum și de faptul, că printre altele, pedeapsa are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnatului, cât și a altor persoane, a considerat oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege – închisoare, temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nefiind constatat.

Totodată, soluționând chestiunea cu privire la răspunderea penală a inculpatei în baza art.192 alin. (1) Cod penal, care potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică ca fiind ușoară și reținând prevederile art. 53 lit. g) și 60 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod penal, că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani și că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, a conchis că procesul penal urmează a fi încetat din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

5. Avocatul Sergiu Mustățã a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea păruială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată pe art. 42, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal ori să-i fie aplicate pedepse mai blânde decât închisoarea.

Recurentul a indicat că instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatei pe episodul din 04.04.2016 ce vizează partea vătămată Revenco A. se probează prin declarațiile părții vătămate, dar analizând aceste declarații, nu se constată că inculpata a participat la comiterea acestei infracțiuni.

În termenul pedepsei definitive stabilite inculpatei pentru concurs de infracțiuni conform art. 84 alin. (4) Cod penal, nu a fost inclusă perioada executată de la 02.12.2016 până la 19.07.2019.

Odată fiind constatată vinovăția inculpatei, instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, deoarece la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate, era fără antecedente penale, executând deja o perioadă de 3 ani închisoare și în cazul constatării vinovăției în comiterea infracțiunii și stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni, conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, o pedeapsă prea mare cu închisoarea nu este necesară, perioada executată de inculpată deja având efect de corectare și reeducare a acesteia.

La moment, infracțiunile incriminate inculpatei sunt calificate ca unele mai puțin grave, inculpata nu avea antecedente penale, fiind în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave.

Astfel, aplicarea față de inculpată a unui nou termen de pedeapsă cu închisoare, în situația în care ea deja a executat un termen mare de închisoare în baza primei sentințe (în aprilie 2019 fiind sfârșitul termenului de pedeapsă în baza primei sentințe) nu este oportună, iar o pedeapsă mai blândă, în special pedeapsa amenzii, va asigura atingerea scopului pedepsei în continuare de corectare și reeducare a vinovatului, reținându-se că inculpata locuiește în Chișinău, unde menține relațiile de familie cu părinții.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpata, în care solicită, casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată pe toate capetele de învinuire.

Recurenta invocă că pe învinuirea în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, cât și pe art. 42, 186 alin. (2) Cod penal, nu au fost aduse probe ce ar confirma vinovăția.

Pe episodul părții vătămate Crețu E., neîntemeiat a fost condamnată, deoarece ultima nu poate fi considerată ca parte vătămată, pentru că prejudiciul material nu i-a fost ei cauzat, dar companiei care a eliberat marfa procurată, astfel că. în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe episodul dat urma a fi încetat procesul penal.

Mai mult decât declarațiile martorilor și a părții vătămate, la caz lipsesc alte probe în confirmarea vinovăției, așa ca probele video, expertiza grafoscopică.

Pe epizodele părții vătămate Uzun V. și a părții vătămate Revenco A., la fel, lipsesc probe, totul este o presupunere, că dânsa ar fi putut sustrage frigiderul, fără a nu fi văzută.

La stabilirea pedepsei definitive, instanțele nu i-au inclus termenul în care își executa pedeapsa din 02.12.2016 până la 19.07.2018, nu s-a luat în considerație că dânsa deja a executat 2 ani și 10 luni din pedeapsa de 3 ani.

Astfel, instanțele urmau a-i aplica o pedeapsă mai blândă, deoarece pe perioada executării a stat pe calea corijării și în viitor nu va mai încălca legea.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul inculpatei nu este întemeiat pe vreun temei de drept din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, lipsind și argumentarea respectivă, iar cel al avocatului este fondat și pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescrie și temeiuri ca - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, în recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelurile apărării nu s-ar fi pronunțat instanța și care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă

de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care să-i fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare al avocatului și inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. și 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv pe episodul cu partea vătămată Uzun V. – declarațiile ei și ale martorilor Chișca I., Climenco V., procesul-verbal de confruntare între bănuții Adjighirei L. și Adjighirei A., procesul-verbal de confruntare între bănuita Adjighirei L. și Climenco V.; pe episodul cu partea vătămată Revenco A. - declarațiile ultimei; pe episodul cu partea vătămată Crețu E. - declarațiile ei și ale martorilor Zvigunov A., Naclițhii N., procesul-verbal de examinare din 02.12.2016, procesul-verbal de ridicare din 06.12.2016, procesul-verbal de examinare din 06.12.2016, procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 12.12.2016; pe episodul cu partea vătămată Ursachi D. - declarațiile lui și ale martorului Uraschi E.; pe episodul cu partea vătămată Enachi V. – declarațiile ei, procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.09.2016 din care rezultă că de la Rusu V. a fost ridicat telefonul mobil „Samsung Galaxy J2”; pe episodul cu partea vătămată Garabajiu L. - declarațiile ei, procesul-verbal de autodenunțare din 24.08.2016 prin care Adjighirei L. recunoaște comiterea infracțiunii, autodenunțul lui Adjighirei L. din 05.09.2016 prin care Adjighirei L. recunoaște sustragerea telefonului de la Garabajiu L.; pe episodul cu partea vătămată Popescu O. - declarațiile ultimei, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din

11.07.2016, prin care partea vătămată, după fotografie, a recunoscut persoana sub nr. 2, care s-a dovedit a fi Adjighirei L., procesul-verbal de examinare a obiectelor din 13.07.2016, prin care s-a examinat lanțul confecționat din metal, de culoare galbenă, asemănător cu aurul, cu lungimea de 52 cm.; pe episodul cu partea vătămată Mireanu I. - declarațiile ei, procesul-verbal de ridicare din 22.07.2016, prin care de la partea vătămată s-a ridicat un portmoneu la prețul de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 650 lei, un card de memorie cu capacitatea de 16 GB, buletinul de identitate, polița de asigurare medicală și permisul de ședere, prin declarațiile inculpatei făcute în cadrul audierii sale în calitate de bănuită și învinuită prin care recunoaște vinovăția în săvârșirea faptei respective și dorește să se împace cu partea vătămată; pe episodul cu partea vătămată Botnari N. – declarațiile ultimei, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie în cadrul căruia Botnari N. i-a recunoscut pe Șișcov A. și Adjighirei L., autodenunțul lui Adjighirei L., consemnat, prin care recunoaște vinovăția pe episodul respectiv, declarațiile martorilor Șișcov A. și Adjighirei A., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor imputate (*pct. 2. - 5.I. din decizie*).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 alin. (1), (4) Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Conform acestor prevederi se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o

acuzatie penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. 5., 5.I. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpata, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Este de observat că motivele invocate în recursurile de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.I. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Prin urmare, este neîntemeiat și argumentul recurenților că în termenul pedepsei definitive stabilite inculpatei pentru concurs de infracțiuni conform art. 84 alin. (4) Cod penal nu a fost inclusă perioada executată de la 02.12.2016 până la 19.07.2019, or, prin încheierea deciziei instanței de apel din 14.03.2019, eroarea în cauză a fost corectată (*f.d 158-162 v.11*).

Mai mult, potrivit art. 469 alin. (1) pct. 11) și 12) - 472 Cod de procedură penală, soluționarea chestiunilor privind executarea sentinței în cazul existenței altor hotărâri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea ultimei hotărâri, computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare, ține de competența instanței de judecată din raza de activitate a organului sau a instituției care execută pedeapsa.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Sergiu Musteață și inculpata Adjighirei Ludmila XXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2018, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun